

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 94/62/EF**av 20. desember 1994****om emballasje og emballasjeavfall(*)****EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 B⁽³⁾, og

ut fra følgende betraktninger:

De ulike nasjonale tiltakene med hensyn til håndtering av emballasje og emballasjeavfall bør harmoniseres for på den ene side å hindre eller redusere miljøvirkningene og på den måten sikre et høyt miljøvernnivå, og for på den annen side å sikre det indre markedes virkemåte og unngå handelshindringer samt konkurransevridninger og konkurransebegrensninger innen Fellesskapet.

Den beste måten å unngå emballasjeavfall på, er å redusere den samlede mengde emballasje.

Av hensyn til målene i dette direktiv er det viktig å følge det alminnelige prinsippet om at tiltak truffet i en medlemsstat for å verne miljøet, ikke skal hindre de øvrige medlemsstatene i å nå målene i direktivet.

Reduksjon av avfallsmengden er en forutsetning for den bærekraftige vekst som uttrykkelig er nevnt i traktaten om Den europeiske union.

(*) Denne EF-rettsakten, som er kunngjort i EFT nr. L 365 av 31.12.1994, s. 10, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 67/95 av 22. november 1995 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT nr. C 263 av 12.10.1992, s. 1. EFT nr. C 285 av 21.10.1993, s. 1.

(2) EFT nr. C 129 av 10.5.1993, s. 18.

(3) Europaparlamentsuttalelse av 23. juni 1993 (EFT nr. C 194 av 19.7.1993, s. 177), Rådets felles holdning av 4. mars 1994 (EFT nr. C 137 av 19.5.1994, s. 65) og europaparlamentsbeslutning av 4. mai 1994 (EFT nr. C 205 av 25.7.1994, s. 163). Bekreftet 2. desember 1993 (EFT nr. C 342 av 20.12.1993, s. 15). Forlikskomiteens felles forslag av 8. november 1994.

Dette direktiv bør gjelde alle typer emballasje som markedsføres, samt alt emballasjeavfall. Følgelig bør rådsdirektiv 85/339/EØF av 27. juni 1985 om emballasje for flytende nærings- og nytelsesmidler⁽⁴⁾ oppheves.

Emballasje har en grunnleggende samfunnsmessig og økonomisk betydning, og derfor bør tiltakene fastsatt i dette direktiv ikke berøre andre relevante krav i lovgivningen til kvalitet og transport i forbindelse med emballasje og emballerte produkter.

I samsvar med fellesskapsstrategien for avfallshåndtering fastlagt i rådsresolusjon av 7. mai 1990 om avfallspolitik⁽⁵⁾ og i rådsdirektiv 75/442/EØF av 15. juli 1975 om avfall⁽⁶⁾ skal det ved håndteringen av emballasje og emballasjeavfall i første rekke tas sikte på å forebygge emballasjeavfall og deretter på å følge de grunnleggende prinsippene om ombruk av emballasje samt resirkulering og andre former for gjenvinning av emballasjeavfall, slik at omfanget av den endelige disponeringen kan reduseres.

Inntil det foreligger vitenskapelige og teknologiske resultater om gjenvinningsprosessene, bør ombruk og resirkulering foretrekkes av hensyn til miljøvirkningene. Derfor bør det innføres ordninger i medlemsstatene som sikrer at brukt emballasje og/eller emballasjeavfall returneres. Livsløpsvurderinger bør gjennomføres så snart som mulig for å begrunne en klar prioritering mellom emballasje til ombruk, resirkulering og gjenvinning.

For å forebygge emballasjeavfall må det treffes egnede tiltak; særlig må det i medlemsstatene tas initiativ som er i samsvar med målene i dette direktiv.

I samsvar med traktaten kan medlemsstatene fremme ordninger for ombruk av emballasje som kan brukes på nytt uten å skade miljøet, slik at ordningenes miljøvernfordeler kan utnyttes.

(4) EFT nr. L 176 av 6.7.1985, s. 18. Direktivet sist endret ved direktiv 91/692/EØF (EFT nr. L 377 av 31.12.1991, s. 48).

(5) EFT nr. C 122 av 18.5.1990, s. 2.

(6) EFT nr. L 194 av 25.7.1975, s. 39. Direktivet sist endret ved direktiv 91/156/EØF (EFT nr. L 78 av 26.3.1991, s. 32).

Fra et miljøvernsynspunkt bør resirkulering anses som en viktig del av gjenvinningen, særlig for å redusere forbruket av energi og primærråvarer og begrense den endelige disponeringen av avfall.

Energiutvinning er en effektiv metode for gjenvinning av emballasjeavfall.

De mål medlemsstatene fastlegger for gjenvinning og resirkulering av emballasjeavfall, bør ligge innenfor bestemte intervaller, for å ta hensyn til de ulike forhold i medlemsstatene og unngå å skape handelshindringer og konkurransevridninger.

For at det skal oppnås resultater på mellomlang sikt, og for å gi markedsdeltakere, forbrukere og offentlige myndigheter det langsiktige perspektiv de har behov for bør det fastsettes en frist på mellomlang sikt for å nå ovennevnte mål og en frist på lang sikt for de mål som skal fastlegges senere, slik at målene stadig kan settes høyere.

Europaparlamentet og Rådet bør på grunnlag av rapporter utarbeidet av Kommisjonen vurdere medlemsstatenes erfaring i arbeidet for å nå ovennevnte mål, samt resultatene fra vitenskapelig forskning og evalueringsmetoder, f.eks. økobalanser.

Medlemsstater som har fastlagt eller vil fastlegge planer som innebærer høyere mål, bør tillates å videreføre disse målene for å sikre et høyere miljøvernnivå, forutsatt at planene ikke fører til forstyrrelser i det indre marked eller hindrer de øvrige medlemsstatene i å etterkomme dette direktiv. Kommisjonen bør godkjenne disse tiltakene etter en hensiktsmessig kontroll.

Enkelte medlemsstater kan på grunn av sin spesielle situasjon tillates å vedta lavere mål, forutsatt at de når et minstemål for gjenvinning innen den fastsatte fristen og de generelle målene innen en lengre frist.

Håndteringen av emballasje og emballasjeavfall krever at medlemsstatene innfører ordninger for retur, innsamling og gjenvinning. Alle involverte må kunne delta i ordningene; de må i samsvar med traktaten ikke føre til forskjellsbehandling av importerte produkter, handelshindringer eller konkurransevridninger, og de må sikre at emballasje og emballasjeavfall i størst mulig grad blir returnert.

Spørsmålet om fellesskapsmerking av emballasje krever en grundigere vurdering, men det bør avgjøres av Fellesskapet i nær framtid.

For å begrense miljøvirkningene av emballasje og emballasjeavfall og unngå handelshindringer og konkurransevridninger må også de grunnleggende kravene til emballasjens sammensetning og til mulighet for ombruk og gjenvinning (herunder resirkulering) fastlegges.

Innholdet av skadelige metaller og andre stoffer i emballasjen må begrenses på grunn av miljøvirkningene (særlig på grunn av innholdet i utslippet eller asken ved forbrenning av emballasje og i sigevannet ved deponering av emballasje). For å minske emballasjeavfallets giftighet må det først forhindres at skadelige tungmetaller brukes i emballasje, og sikres at slike stoffer ikke slippes ut i miljøet; i denne forbindelse må det vedtas hensiktsmessige unntak som Kommisjonen i særlige tilfeller bør vedta etter en komitéframgangsmåte.

For å oppnå et høyt resirkuleringsnivå og for å unngå helse- og sikkerhetsproblemer for personer som samler inn og bearbeider emballasjeavfall må avfallet sorteres ved kilden.

Kravene til framstilling av emballasje bør ikke få anvendelse på emballasje som brukes til en bestemt vare før den dato dette direktiv vedtas. Det må dessuten fastsettes en overgangsperiode for markedsføring av emballasje.

Ved fastsettelsen av datoen for gjennomføring av bestemmelsene om markedsføring av emballasje som oppfyller alle grunnleggende krav, bør det tas hensyn til at vedkommende standardiseringsorganer er i ferd med å utarbeide europeiske standarder. Bestemmelsene om bevis for de nasjonale standarders samsvar bør imidlertid få anvendelse umiddelbart.

Utarbeidingen av europeiske standarder for de grunnleggende kravene og andre tilknyttede spørsmål bør fremmes.

Tiltakene fastsatt i dette direktiv forutsetter at det utvikles gjenvinnings- og resirkuleringsmuligheter samt at det finnes avsetningsmuligheter for resirkulert emballasjemateriale.

Bruken av resirkulert materiale i emballasje bør ikke være i strid med de relevante bestemmelser om hygiene, helse og forbrukersikkerhet.

Det er behov for fellesskapsdata om emballasje og emballasjeavfall for å kunne kontrollere at målene i dette direktiv nås.

Det er av vesentlig betydning at alle som medvirker i framstilling, bruk, import og distribusjon av emballasje og emballerte produkter, i større grad bevisstgjøres om i hvilket omfang emballasje omdannes til avfall, og at de i samsvar med prinsippet om at «forurenseren betaler» påtar seg ansvaret for avfallet. Utarbeidingen og gjennomføringen av tiltakene fastsatt i dette direktiv vil i hvert enkelt tilfelle innebære og kreve at alle parter har et et nært samarbeid og påtar seg et felles ansvar.

Forbrukeren spiller en avgjørende rolle i håndteringen av emballasje og emballasjeavfall og bør derfor gis nødvendig informasjon for å kunne endre atferd og holdninger.

Dette direktiv kan gjennomføres mer effektivt ved at det inntas et særskilt kapittel om emballasje og emballasjeavfall i planene for håndtering av avfall fastsatt i direktiv 75/442/EØF.

For lettere å nå målene i dette direktiv kan det være nødvendig at Fællesskapet og medlemsstatene anvender økonomiske virkemidler i samsvar med traktatens bestemmelser for å unngå nye former for proteksjonisme.

Med forbehold for rådsdirektiv 83/189/EØF av 28. mars 1983 om en informasjonsrutine for tekniske standarder og forskrifter⁽¹⁾ bør medlemsstatene melde de planlagte tiltakene til Kommisjonen på forhånd, slik at den kan kontrollere om tiltakene er i samsvar med dette direktiv.

Tilpasningen til den vitenskapelige og tekniske utvikling av identifikasjonssystemet for emballasje og av skjemaene med databaseopplysninger bør sikres av Kommisjonen etter en komitéframgangsmåte.

Det må fastsettes en mulighet for å treffe særlige tiltak for å løse vanskeligheter som kan oppstå ved gjennomføringen av dette direktiv, eventuelt etter samme komitéframgangsmåte -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Formål

1. Formålet med dette direktiv er å harmonisere de nasjonale tiltakene for håndtering av emballasje og emballasjeavfall for på den ene side å forebygge og redusere miljøvirkningene i medlemsstatene og i tredjestater og på den måten sikre et høyt miljøvernivå, og på den annen side å sikre det indre markedes virkemåte og unngå handelshindringer, konkurransevridninger og konkurransebegrensninger i Fællesskapet.
2. For dette formål fastsetter dette direktiv tiltak som i første rekke skal forebygge produksjon av emballasjeavfall, og som i annen rekke omhandler de grunnleggende prinsippene om ombruk av emballasje, resirkulering og andre former for gjenvinning av emballasjeavfall samt den reduksjon av den endelige disponering av avfallet som følger av dette.

Artikkel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv får anvendelse på all emballasje som markedsføres i Fællesskapet, og alt emballasjeavfall, uansett om de brukes i eller stammer fra industri-, handels-, kontor-, verksteds-, tjeneste- eller husholdningsvirksomhet eller annen virksomhet, og uansett hvilke materialer som er brukt.

2. Dette direktiv får anvendelse med forbehold for de gjeldende krav til emballasjens kvalitet, f.eks. kravene til sikkerhet, helsevern og hygiene i forbindelse med de emballerte produktene, og med forbehold for de gjeldende kravene i forbindelse med transport og bestemmelsene i rådsdirektiv 91/689/EØF av 12. desember 1991 om farlig avfall⁽²⁾.

Artikkel 3

Definisjoner

I dette direktiv menes med

- 1) «emballasje»: ethvert produkt som består av materialer av en hvilken som helst art brukt til innpakking, beskyttelse, håndtering, levering fra produsent til bruker eller forbruker og presentasjon av varer, som kan omfatte alt fra råvarer til ferdigprodukter. Alle engangsartikler brukt for samme formål skal anses som emballasje.

Emballasje omfatter bare

- a) salgsemballasje eller primæremballasje, dvs. emballasje som tilbys sluttbrukeren eller forbrukeren som en salgsenhet på salgsstedet,
 - b) multiemballasje eller sekundæremballasje, dvs. emballasje som på salgsstedet inneholder et bestemt antall salgsenheter, uansett om den selges som sådan til sluttbrukeren eller forbrukeren eller om den brukes til å fylle hyllene på salgsstedet; den kan fjernes fra varen uten at dens egenskaper endres,
 - c) transportemballasje eller tertiæremballasje, dvs. emballasje for å lette håndtering og transport av et bestemt antall salgsenheter eller multiemballasje slik at direkte berøring og skader ved transport unngås. Transportemballasje omfatter ikke containere for vei-, jernbane-, sjø- og lufttransport,
- 2) «emballasjeavfall»: enhver emballasje og ethvert emballasjemateriale som omfattes av definisjonen på avfall i direktiv 75/442/EØF, unntatt restprodukter fra framstillingen,
 - 3) «håndtering av emballasjeavfall»: håndtering av avfall som definert i direktiv 75/442/EØF,
 - 4) «forebygging»: reduksjon av mengden av og skadepotensialet for miljøet ved
 - materialer og stoffer brukt i emballasje og emballasjeavfall,
 - emballasje og emballasjeavfall på framstillings-, markedsførings-, distribusjons-, bruks- og disponeringsnivå,

⁽¹⁾ EFT nr. L 109 av 26.4.1983, s. 8. Direktivet sist endret ved direktiv 92/400/EØF (EFT nr. L 221 av 6.8.1992, s. 55).

⁽²⁾ EFT nr. L 377 av 31.12.1991, s. 20.

særlig ved utvikling av «rene» produkter og «ren» teknologi,

- 5) «ombruk»: enhver prosess der emballasje utformet og framstilt for i sin levetid å kunne brukes på nytt minst et bestemt antall ganger, fylles på nytt eller brukes på nytt for samme formål som den er utformet for, med eller uten bruk av hjelpeprodukter som finnes på markedet og gjør det mulig å fylle emballasjen på nytt; ombrukt emballasje blir emballasjeavfall når den ikke lenger kan brukes på nytt,
- 6) «gjenvinning»: enhver av de nyttiggjøringsformer som er oppført i vedlegg II B til direktiv 75/442/EØF,
- 7) «resirkulering»: ny bearbeiding i en produksjonsprosess av avfallet til dets opprinnelige formål eller til andre formål, herunder biologisk behandling, men ikke energiutvinning,
- 8) «energiutvinning»: bruk av brennbart emballasjeavfall til energiproduksjon ved direkte forbrenning sammen med eller uten annen type avfall, med gjenvinning av varme,
- 9) «biologisk behandling»: aerob behandling (kompostering) eller anaerob behandling (biogassutvinning) ved hjelp av mikroorganismer og under kontrollerte forhold av emballasjeavfallets bionedbrytbare deler, med produksjon av stabiliserte organiske restprodukter eller metan. Deponering anses ikke som biologisk behandling,
- 10) «disponering»: enhver av de disponeringsformer som er oppført i vedlegg II A til direktiv 75/442/EØF,
- 11) «markedsdeltakere»: i forbindelse med emballasje, leverandører av emballasjematerialer, emballasjeprodusenter, emballasjebearbeidingsforetak, påfyllingsforetak, brukere, importører, forhandlere og distributører, offentlige myndigheter og offentlige organer,
- 12) «frivillig avtale»: enhver formell avtale mellom medlemsstatens vedkommende offentlige myndigheter og de berørte virksomhetssektorer; den skal være åpen for alle parter som ønsker å etterkomme vilkårene i avtalen med sikte på å nå målene fastlagt i dette direktiv.

Artikkel 4

Forebygging

1. I tillegg til å vedta tiltak for å forebygge emballasjeavfall i samsvar med artikkel 9 skal medlemsstatene påse at det iverksettes andre tiltak. Dette kan være nasjonale planer eller lignende tiltak som eventuelt vedtas etter samråd med alle markedsdeltakere, og som tar sikte på å samle og dra nytte av de ulike tiltakene som vedtas i medlemsstatene med hensyn til forebygging. Tiltakene skal være i samsvar med dette direktivs formål som fastlagt i artikkel 1 nr. 1.

2. Kommisjonen skal bidra til forebyggingen ved å fremme utarbeiding av hensiktsmessige europeiske standarder i samsvar med artikkel 10.

Artikkel 5

Ombruk

I samsvar med traktaten kan medlemsstatene fremme ordninger for ombruk av emballasje som kan brukes på nytt uten å skade miljøet.

Artikkel 6

Gjenvinning og resirkulering

1. For dette direktivs formål skal medlemsstatene treffe de nødvendige tiltak for å nå følgende mål på hele sitt territorium:
 - a) senest fem år etter datoen for dette direktivs gjennomføring i nasjonal lovgivning skal mellom 50 vektprosent som et minimum og 65 vektprosent som et maksimum av emballasjeavfallet gjenvinnes,
 - b) innen rammen av dette generelle målet og innen den samme fristen skal mellom 25 vektprosent som et minimum og 45 vektprosent som et maksimum av alt emballasjemateriale i emballasjeavfallet resirkuleres med minst 15 vektprosent for hvert enkelt emballasjemateriale,
 - c) senest ti år etter datoen for dette direktivs gjennomføring i nasjonal lovgivning skal det gjenvinnes og resirkuleres en prosentandel av emballasjeavfallet som Rådet skal fastlegge i samsvar med nr. 3 bokstav b) med sikte på en betydelig høyning av målene nevnt i bokstav a) og b).
2. Medlemsstatene skal, når det er hensiktsmessig, fremme bruken av materialer fra resirkulert emballasjeavfall ved framstillingen av emballasje og andre produkter.
3.
 - a) På grunnlag av en foreløpig rapport fra Kommisjonen, og fire år etter datoen nevnt i nr. 1 bokstav a) på grunnlag av den endelige rapporten, skal Europaparlamentet og Rådet vurdere medlemsstatenes erfaring fra arbeidet for å nå målene nevnt i nr. 1 bokstav a) og b) og i nr. 2 samt resultatene av vitenskapelig forskning og evaluerings-metoder, f.eks. økobilanser.
 - b) Senest seks måneder før utløpet av den første femårsperioden nevnt i nr. 1 bokstav a) skal Rådet med kvalifisert flertall etter forslag fra Kommisjonen fastlegge målene for den andre femårsperioden nevnt i nr. 1 bokstav c). Framgangsmåten skal senere gjentas hvert femte år.

4. Tiltakene og målene nevnt i nr. 1 bokstav a) og b) skal offentliggjøres av medlemsstatene og gjøres kjent for allmennheten og markedsdeltakerne ved en opplysningskampanje.
5. Hellas, Irland og Portugal kan på grunn av sin særlige situasjon, dvs. henholdsvis det store antallet små øyer, omfanget av landdistrikter og fjellområder samt det lave forbruket av emballasje,
- vedta å nå, senest fem år etter datoen for direktivets gjennomføring, lavere mål enn dem som er fastlagt i nr. 1 bokstav a) og b), men skal likevel oppnå en gjenvinningsandel på minst 25 %,
 - samtidig vedta å forlenge fristen for å nå målene fastlagt i nr. 1 bokstav a) og b) til en senere dato, men senest til 31. desember 2005.
6. Medlemsstater som har fastlagt eller vil fastlegge planer med høyere mål enn dem som er nevnt i nr. 1 bokstav a) og b), og som har de nødvendige muligheter til resirkulering og gjenvinning, kan for å sikre et høyere miljøvernivå tillates å videreføre disse målene, forutsatt at tiltakene ikke fører til forstyrrelser i det indre marked eller hindrer de øvrige medlemsstatene i å etterkomme dette direktiv. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om dette. Kommisjonen skal godkjenne tiltakene når den i samarbeid med medlemsstatene har kontrollert at de er i samsvar med betraktningene ovenfor og ikke er et middel til vilkårlig forskjellsbehandling eller en skjult restriksjon på handelen mellom medlemsstatene.

Artikkel 7

Ordninger for retur, innsamling og gjenvinning

- Medlemsstatene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å innføre ordninger som sikrer
 - retur og/eller innsamling av brukt emballasje og/eller emballasjeavfall fra forbrukere, fra alle andre sluttbrukere og fra avfallsstrømmen, med sikte på håndtering av den brukte emballasjen og avfallsemballasjen på den mest hensiktsmessige måte,
 - ombruk eller gjenvinning, herunder resirkulering, av innsamlet emballasje og/eller emballasjeavfall,

for å nå målene i dette direktiv.

Markedsdeltakere i de berørte sektorer og vedkommende offentlige myndigheter skal kunne delta i ordningene. Ordningene skal i tillegg anvendes på importerte produkter uten forskjellsbehandling, også med hensyn til reglene for adgang til ordningene og eventuelle gebyrer; ordningene skal i samsvar med traktaten ikke føre til handelshindringer eller konkurranse-vridninger.

- Tiltakene nevnt i nr. 1 inngår i en politikk som gjelder all emballasje og alt emballasjeavfall, og de tar særlig hensyn til kravene til helse, sikkerhet og hygiene i forbindelse med miljøvern og forbrukervern, til kvalitet, ekthet og tekniske egenskaper i forbindelse med vernet av de emballerte produktene og de brukte materialene samt til vernet av industriell og kommersiell eiendomsrett.

Artikkel 8

Merking og identifikasjonssystem

- Rådet skal, i samsvar med vilkårene fastsatt i traktaten, treffe beslutning om merking av emballasje senest to år etter at dette direktiv er trådt i kraft.
 - For å lette innsamling, ombruk og gjenvinning, herunder resirkulering, av emballasje, skal emballasjematerialets eller emballasjematerialenes art angis på emballasjen til bruk for den berørte næring til identifikasjon og klassifisering.
- For dette formål skal Kommisjonen senest tolv måneder etter at dette direktiv er trådt i kraft, på grunnlag av vedlegg I og etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 21 vedta de tall og forkortelser som skal brukes i identifikasjonssystemet, og etter samme framgangsmåte fastlegge hvilke materialer som skal omfattes av identifikasjonssystemet.
- Merkingen skal påføres enten på selve emballasjen eller på etiketten. Den skal være godt synlig og lett å lese. Merkingen skal være tilstrekkelig varig, også etter at emballasjen er åpnet.

Artikkel 9

Grunnleggende krav

- Medlemsstatene skal påse at det tre år etter ikrafttredelsen av dette direktiv ikke markedsføres emballasje som ikke oppfyller alle de grunnleggende kravene fastlagt i dette direktiv, herunder i vedlegg II.
- Medlemsstatene skal, fra datoen nevnt i artikkel 22 nr. 1, anse at emballasje oppfyller alle de grunnleggende kravene fastlagt i dette direktiv, herunder i vedlegg II, når den er i samsvar med
 - de relevante harmoniserte standarder hvis referansenummer er offentliggjort i De Europeiske Fællesskaps Tidende. Medlemsstatene skal offentliggjøre referansenumrene til de nasjonale standarder som gjennomfører nevnte harmoniserte standarder,
 - de relevante nasjonale standarder nevnt i nr. 3, dersom det ikke finnes harmoniserte standarder på området.
- Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de nasjonale standarder nevnt i nr. 2 bokstav b) som de

anser for å være i samsvar med kravene nevnt i denne artikkel. Kommisjonen skal umiddelbart oversende disse nasjonale standardene til de andre medlemsstatene.

Medlemsstatene skal offentliggjøre henvisningene til disse standardene. Kommisjonen skal påse at de offentliggjøres i De Europeiske Fællesskaps Tidende.

4. Dersom en medlemsstat eller Kommisjonen mener at standardene nevnt i nr. 2 ikke fullt ut oppfyller de grunnleggende kravene fastlagt i nr. 1, skal Kommisjonen eller vedkommende medlemsstat forelegge saken for komiteen nedsatt ved direktiv 83/189/EØF og angi grunnene for det. Komiteen skal avgi uttalelse umiddelbart.

På grunnlag av komiteens uttalelse skal Kommisjonen underrette medlemsstatene om hvorvidt de nevnte standarder skal trekkes tilbake fra offentliggjøringen nevnt i nr. 2 og 3.

Artikkel 10

Standardisering

Kommisjonen skal om nødvendig fremme utarbeiding av europeiske standarder for de grunnleggende kravene nevnt i vedlegg II.

Kommisjonen skal særlig fremme utarbeiding av europeiske standarder for

- kriterier og metodikker for livsløpsanalyse for emballasje,
- metoder for måling og kontroll av forekomst av tungmetaller og andre farlige stoffer i emballasje og deres utslipp i miljøet fra emballasje og emballasjeavfall,
- kriterier for et minsteinnhold av resirkulert materiale i enkelte typer emballasje,
- kriterier for resirkuleringsmetoder,
- kriterier for komposteringsmetoder og produsert kompost,
- kriterier for merking av emballasje.

Artikkel 11

Konsentrasjoner av tungmetaller i emballasje

1. Medlemsstatene skal påse at den samlede konsentrasjonen av bly, kadmium, kvikksølv og seksverdig krom i emballasje eller emballasjekomponenter ikke overstiger
- 600 vekt-ppm to år etter datoen nevnt i artikkel 22 nr. 1,

- 250 vekt-ppm tre år etter datoen nevnt i artikkel 22 nr. 1,
- 100 vekt-ppm fem år etter datoen nevnt i artikkel 22 nr. 1.

2. Konsentrasjonsnivåene nevnt i nr. 1 får ikke anvendelse på emballasje som utelukkende består av blykrystallglass som definert i direktiv 69/493/EØF⁽¹⁾.
3. Kommisjonen skal etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 21 vedta
- vilkårene for at ovennevnte konsentrasjonsnivåer ikke får anvendelse på resirkulerte materialer og produkt-sykluser i en lukket og kontrollert kjede,
 - hvilke typer emballasje som ikke omfattes av kravet nevnt i nr. 1 tredje strekpunkt.

Artikkel 12

Informasjonssystemer

1. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at det opprettes harmoniserte databaser om emballasje og emballasjeavfall, dersom de ikke allerede finnes, for å bidra til at medlemsstatene og Kommisjonen kan kontrollere at målene fastlagt i dette direktiv nås.
2. For dette formål skal databasene særlig gi opplysninger om omfanget av, kjennetegnene ved og utviklingen i strømmen av emballasje og emballasjeavfall (herunder opplysninger om innholdet av giftige eller farlige stoffer i emballasjematerialer eller i komponenter brukt i emballasjeframstillingen) i hver medlemsstat.
3. For å harmonisere kjennetegnene ved og presentasjonen av dataene og sikre kompatibilitet mellom medlemsstatenes data, skal medlemsstatene oversende Kommisjonen de data de har til rådighet på skjemaer som Kommisjonen skal vedta etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 21 på grunnlag av vedlegg III innen ett år etter at dette direktiv er vedtatt.
4. Medlemsstatene skal ta hensyn til de små og mellomstore bedrifters problemer med å framskaffe detaljerte data.
5. Dataene skal framlegges sammen med de nasjonale rapportene nevnt i artikkel 17 og skal ajourføres i de senere rapportene.
6. Medlemsstatene skal kreve at alle berørte markedsdeltakere framlegger for vedkommende myndigheter pålitelige data i henhold til denne artikkel om sin sektor.

⁽¹⁾ EFT nr. L 326 av 29.12.1969, s. 36.

Artikkel 13**Informasjon til emballasjebrukere**

Innen to år etter datoen nevnt i artikkel 22 nr. 1 skal medlemsstatene treffe tiltak for å sikre at alle emballasjebrukere, herunder særlig forbrukere, får nødvendig informasjon om:

- de ordningene for retur, innsamling og gjenvinning som finnes,
- det bidrag de selv kan gi til ombruk, gjenvinning og resirkulering av emballasje og emballasjeavfall,
- hva emballasjemerkingen som finnes på markedet betyr,
- de relevante deler av planene for håndtering av emballasje og emballasjeavfall nevnt i artikkel 14.

Artikkel 14**Planer for håndtering**

I samsvar med målene og tiltakene nevnt i dette direktiv skal medlemsstatene i sine planer for håndtering av avfall, som skal utarbeides i samsvar med artikkel 7 i direktiv 75/442/EØF, innta et særskilt kapittel om håndtering av emballasje og emballasjeavfall, herunder tiltakene som treffes i samsvar med artikkel 4 og 5.

Artikkel 15**Økonomiske virkemidler**

Rådet skal, på grunnlag av de relevante bestemmelser i traktaten, vedta økonomiske virkemidler for å nå målene fastlagt i dette direktiv. Dersom slike tiltak ikke vedtas, kan medlemsstatene vedta tiltak for å nå de samme målene, i samsvar med prinsippene i Fællesskapets politikk på miljøområdet, blant annet prinsippet om at «forurenseren betaler»; i denne forbindelse skal forpliktelsene i traktaten oppfylles.

Artikkel 16**Melding**

1. Med forbehold for direktiv 83/189/EØF skal medlemsstatene gi Kommisjonen forhåndsmelding om utkast til tiltak de planlegger å vedta innen rammen av dette direktiv, unntatt tiltak av skattemessig art, men inklusive tekniske spesifikasjoner knyttet til tiltak av skattemessig art for å fremme overholdelse av de tekniske spesifikasjonene, slik at Kommisjonen kan gjennomgå dem i lys av de gjeldende bestemmelser; i slike tilfeller skal Kommisjonen anvende framgangsmåten fastsatt i nevnte direktiv.
2. Dersom det planlagte tiltaket også gjelder en teknisk forskrift i henhold til direktiv 83/189/EØF, kan vedkommende medlemsstat angi at meldingen i henhold til dette direktiv også gjelder melding i henhold til direktiv 83/189/EØF.

Artikkel 17**Plikt til å framlegge rapport**

Medlemsstatene skal framlegge rapporter for Kommisjonen om gjennomføringen av dette direktiv i samsvar med artikkel 5 i direktiv 91/692/EØF⁽¹⁾. Den første rapporten skal omfatte tidsrommet fra 1995 til 1997.

Artikkel 18**Markedsføring**

Medlemsstatene skal ikke hindre markedsføring på sitt territorium av emballasje som er i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv.

Artikkel 19**Tilpasning til den vitenskapelige og tekniske utvikling**

De endringer som er nødvendige for å tilpasse identifikasjonssystemet nevnt i artikkel 8 nr. 2, i vedlegg I og i artikkel 10 siste strekpunkt og skjemaene med databaseopplysninger nevnt i artikkel 12 nr. 3 og i vedlegg III til den vitenskapelige og tekniske utvikling, skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 21.

Artikkel 20**Særskilte tiltak**

1. Kommisjonen skal etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 21 fastlegge hvilke tekniske tiltak som er nødvendige for å løse de vanskeligheter som oppstår ved gjennomføringen av dette direktiv, særlig med hensyn til primæremballasje for medisinsk utstyr og legemidler, småemballasje og luksusemballasje.
2. Kommisjonen skal også framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om alle andre tiltak som skal treffes, eventuelt med et forslag.

Artikkel 21**Komitéframgangsmåte**

1. Kommisjonen skal bistås av en komité sammensatt av representanter for medlemsstatene og ledet av Kommisjonens representant.
2. Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgis stemme.

(¹) EFT nr. L 377 av 31.12.1991, s. 48.

3. a) Kommisjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.
- b) Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal Kommisjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall.

Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen en frist som ikke i noe tilfelle kan være lengre enn tre måneder, skal Kommisjonen vedta de foreslåtte tiltakene.

Artikkel 22

Gjennomføring i nasjonal lovgivning

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 30. juni 1996. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.
2. Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

3. I tillegg skal medlemsstatene underrette Kommisjonen om alle lover og forskrifter som de vedtar innen anvendelsesområdet for dette direktiv.
4. Kravene til framstilling av emballasje får ikke i noe tilfelle anvendelse på emballasje som brukes for et bestemt produkt før datoen for dette direktivs ikrafttredelse.
5. Medlemsstatene skal, i et tidsrom som ikke skal overstige fem år fra datoen for dette direktivs ikrafttredelse, tillate markedsføring av emballasje som er framstilt før nevnte dato, og som oppfyller kravene i gjeldende nasjonale lovgivning.

Artikkel 23

Direktiv 85/339/EØF oppheves fra datoen nevnt i artikkel 22 nr. 1.

Artikkel 24

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Artikkel 25

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 20. desember 1994.

For Europaparlamentet

K. HÄNSCH

President

For Rådet

K. KINKEL

Formann

VEDLEGG I

IDENTIFIKASJONSSYSTEM

For plast skal tallene 1 til 19 brukes, for papir og papp tallene 20 til 39, for metall tallene 40 til 49, for tre tallene 50 til 59, for tekstiler tallene 60 til 69 og for glass tallene 70 til 79.

Forkortelsen for det materialet eller de materialene som er brukt, kan også anvendes i identifikasjonssystemet (f.eks. HDPE = high density polyethylene). Materialene kan identifiseres ved hjelp av tall og/eller forkortelser. Tallene og/eller forkortelsene skal finnes midt i eller under den grafiske merkingen som angir emballasjens mulighet for ombruk eller gjenvinning.

VEDLEGG II

GRUNNLEGGENDE KRAV TIL EMBALLASJENS SAMMENSETNING OG MULIGHET FOR OMBRUK OG GJENVINNING (HERUNDER RESIRKULERING)

1. Krav til framstilling av emballasje og dens sammensetning

- Ved framstilling av emballasje skal volum og vekt begrenses til det minimum som kreves for å sikre det nødvendige sikkerhets-, hygiene- og godtakelsesnivå med hensyn til det emballerte produktet og for forbrukeren.
- Emballasje skal utformes, framstilles og markedsføres på en slik måte at den kan brukes på nytt eller gjenvinnes, herunder resirkuleres, og at dens miljøvirkninger reduseres til et minimum ved disponering av emballasjeavfallet eller av restprodukter fra håndtering av emballasjeavfallet.
- Ved framstilling av emballasje skal det påses at innholdet i emballasjematerialet og dets komponenter av skadelige stoffer og materialer og andre farlige stoffer som forekommer i utslipp, aske eller sigevann ved forbrenning eller deponering av emballasje og restprodukter fra håndtering av emballasjeavfall, reduseres til et minimum.

2. Krav til ombruk av emballasje

Følgende krav skal oppfylles samtidig:

- emballasjens fysiske egenskaper og kjennetegn skal sikre at den kan brukes på nytt flere ganger under normalt forutsigbare bruksforhold,
- brukt emballasje skal kunne behandles i samsvar med kravene til arbeidstakernes helse og sikkerhet,
- emballasje skal oppfylle kravene til gjenvinnbar emballasje når den ikke lenger brukes på nytt og blir avfall.

3. Krav til gjenvinning av emballasje

a) *Gjenvinning ved materialresirkulering*

Emballasjen skal framstilles på en slik måte at en viss vektprosentandel av de anvendte materialene kan resirkuleres for framstilling av salgbare produkter i samsvar med gjeldende fellesskapsstandarder. Prosentandelen kan variere etter typen emballasjemateriale.

b) *Energiutvinning*

Emballasjeavfall som behandles for energiutvinning, skal ha en minste nedre brennverdi for å sikre optimal energiutnytting.

c) *Gjenvinning ved kompostering*

Emballasjeavfall som behandles for kompostering, skal være tilstrekkelig bionedbrytbart til at det ikke hindrer separat innsamling eller komposteringsprosessen eller -virksomheten.

d) *Bionedbrytbar emballasje*

Bionedbrytbart emballasjeavfall skal kunne nedbrytes fysisk, kjemisk, termisk eller biologisk slik at størstedelen av komposten til slutt nedbrytes til karbondioksid, biomasse og vann.

VEDLEGG III

DATA SOM MEDLEMSSTATENES DATABASE OM EMBALLASJE OG EMBALLASJEAVFALL SKAL INNEHOLDE

(I SAMSVAR MED SKJEMA 1 TIL 4 NEDENFOR)

1. For primæremballasje, sekundæremballasje og tertiæremballasje angis
 - a) forbruk av emballasje i medlemsstaten fordelt på de største materialkategorier (framstilt + importert - eksportert) (skjema 1),
 - b) mengde ombrukt emballasje (skjema 2).
2. For emballasjeavfall fra husholdninger og andre kilder angis
 - a) mengde gjenvunnet og disponert emballasjeavfall i medlemsstaten fordelt på de største materialkategorier (produsert + importert - eksportert) (skjema 3),
 - b) mengde resirkulert og gjenvunnet emballasjeavfall for de største materialkategorier (skjema 4).

SKJEMA 1**Forbruk av primær-, sekundær- og tertiæremballasje i medlemsstaten**

	Framstilt mengde (i tonn)	- Eksportert mengde (i tonn)	+ Importert mengde (i tonn)	= Samlet mengde (i tonn)
Glass				
Plast				
Papp/kartong (herunder blandings- produkter)				
Metall				
Tre				
Annet				
Samlet mengde				

SKJEMA 2**Mengde ombrukt primær-, sekundær- og tertiæremballasje i medlemsstaten**

	Brukt emballasje (i tonn)	Ombrukt emballasje	
		(i tonn)	(i prosent)
Glass			
Plast			
Papir/papp (herunder blandings- produkter)			
Metall			
Tre			
Annet			
Samlet mengde			

SKJEMA 3

Mengde gjenvunnet og disponert emballasjeavfall i medlemsstaten

	Produsert avfall (i tonn)	- Eksportert avfall (i tonn)	+ Importert avfall (i tonn)	= Samlet mengde (i tonn)
Husholdnings- avfall				
Glassemballasje				
Plastemballasje				
Papir- og pappemballasje				
Emballasje av pappblandinger				
Metallemballasje				
Treemballasje				
Samlet mengde emballasjeavfall fra husholdninger				
Avfall fra andre kilder				
Glassemballasje				
Plastemballasje				
Papir- og pappemballasje				
Emballasje av pappblandinger				
Metallemballasje				
Treemballasje				
Samlet mengde emballasjeavfall fra andre kilder				

SKJEMA 4

Mengde resirkulert eller gjenvunnet emballasjeavfall i medlemsstaten

	Samlet gjenvunnet og disponert mengde (i tonn)	Resirkulert mengde		Gjenvunnet mengde	
		(i tonn)	(i prosent)	(i tonn)	(i prosent)
Husholdningsavfall					
Glassemballasje					
Plastemballasje					
Papir- og pappemballasje					
Emballasje av pappblandinger					
Metallemballasje					
Treemballasje					
Samlet mengde emballasjeavfall fra husholdninger					
Avfall fra andre kilder					
Glassemballasje					
Plastemballasje					
Papir- og pappemballasje					
Emballasje av pappblandinger					
Metallemballasje					
Treemballasje					
Samlet mengde emballasjeavfall fra andre kilder					